

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Annus Iesu Christi. M.D.XII. sancti Patris Benedicti MXXXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

De Laudibus Vita Monastica. . . . . liber 1.
De Laudibus vere Penitentiae. . . . . liber 1.
Monologium hominis DEO devoti. liber 1.
Sermonum sive Exhortationum ad Monachos. . . . . libri 2.
De ruina Ordinis Monastici Panticon. lib. 1.
Maximus Abbas de Incarnatione Domini translatus. . . . . liber 1.

Alia insuper plurima & scripsit ipse & transtulit, quae posteritas videre, nedum habere, non meruit. Sed consulendi, qui ejus opera edidere in fronte librorum eorumdem. In Congregatione nostrâ & Archisterio Vallis umbrosae è pluribus emicat eximia omnibus probatus sanctitate Beatus Homodeus Ariminensis patria, vero Homo DEO deditissimus, & ut scriptura loquitur, cum DEO ambulans omnibus diebus vitae suae, in quo verè Spiritus DEI requievit, & ipse in DEO totum se perdidit, sibi sanctè mortuus, ut DEO soli viveret, de quo non nihil in anno ejusdem obitus agemus. Ex Monumentis Vallumbrosanis.

ANNUS IESU CHRISTI. MDXII.
sancti Patris Benedicti MXXXII.

Inter viros Religione & doctrinâ Illustrissimos celebratur hoc anno in Ordine nostro Venerabilis Paulus Orlandinus, fama longè lateque notissimus, & relictis praestantissimis ingenij monumentis immortalis, Monachus Monasterij Angelorum Florentiae, sanctissimae Congregationis nostrae Camaldulensis sydus lucidissimum, qui contemplationis studio in sublime evedtus, Theologum re & nomine dignissimum praesevit, & verè egit. Hic uti suis exemplo vitae perfectioris multum contulit, ita nobilissimis scriptis posteritati consuluit, Ordinem nobilitavit, orbem beavit, è quibus sequentia praecipue lucem spectarunt, & à viris doctis celebrata sunt.

De Theologia separata. . . . . liber 1.
Dialogorum de Theologia. . . . . libri 3.
De Theologia Mixta. . . . . liber 1.
Disputationum super Epistolam S. Hieronymi ad Paulinum. . . . . Lectiones 24.
Sermones duo & triginta & alia nonnulla.

Ut videas quam sit gloriosum & utile sanctitatis studio, etiam litterarum conjungere, cum ab illa admirabile gratiae lumen, in ipsa transeat.

scripta, ut nihil tale à semetipsa exigere queat etiam summa eruditio, quod sanctorum aequè atque eruditorum virorum, solet quam utilissimè sera impertiri posteritati. Ex diversis Rerum Camaldulensium scriptoribus &c. Fuit memoria admirabili, ita ut 200. versus audiens, illico retrogrede ordine omnes recitando repeteret. Ita idem.

Monachum hoc ipso anno proficetur in celeberrimo & sanctissimo illo Monasterio Montis Serrati Joannes Cianones sive Clanonius, Gallus natione vir praestantissimus, qui beata memoriae Garliam de Cisneros jam mortuum non aliter quam vivum, suae vitae Magistrum elegit, ejusque libros mira volutans diligentia admirabilem Mirabilis Magistri se discipulum prae-buit & comprobavit. Contemplationis sacrorumque Exercitiorum studio, eo progressus, ut Professor paulo post, ex discipulo evaderet, aliosque inter discipulos Igneum illum Ignatium, ferventissimae deinceps Spiritu, Societatis Jesu parentem & Fundatorem, & informaret felicissimè & inflammaret, de quo suo loco uberius dicitur. Trigesimum vitae jam agebat Joannes, cum in sancto hoc Canobio, se DEO & Deiparae consecraret, verum tanta animi demissione & innocentia, ut non tam assimulatus parvulis, quàm lactentibus per omnia aequalis videretur, verè lacteus magnae Matris Alumnus, hoc uno similis grandioribus, quod tantillus sibi semper visus, tanto tamen passu, tantis in sacrae professionis Progressibus, se ipsum superaret, alios provocaret, exemplar statim factus rarissimi vitae rigoris, abstinentiae, vigilantiae, seriae poenitentiae, humilitatis, ceterarumque virtutum solidè Heroicarum. Fuitque in hoc non solum Archisterio, sed amplissima jam & spectatissima per Hispanias Congregatione & reformatione, pulcherrimum inter omnes certamen, stupente ad hoc spectaculum Regno universo, applaudente caelo, cum quisque aliorum laborum tolerantia, observantia rigoris Monastici, singulari erga Deiparentem studio, & observantiae contestatione, non tam post se relinquere, quam currentem concitare videretur, ipsa Coelorum Augusta si unquam alias, tanta sibi devotissimae Domus sese verè

V. Joannes
Clanonius
Gallus.

Vita mira
Innocentia.

Montis Serrati
celebritas.

G

Ma-

Matremfamilias prodente, & grandibus prodigijs, eodem universos fideles invitante, Majestatemque suam, & apud filium auctoritatem prodente. Ex Chronico Montserratensi, Antonio de Jopes, *Annal. nostr. Benedict.*

*Gerlacus de
Breitbach
Abbas Tui-
tensis.*

Moritur hoc anno Insignis Reformationis in Germania promotor Gerlacus de Breitbach, genere atque religione spectatissimus, Abbas S. Herberti Tuitensis cui haud impari Disciplinae propagandae studio Henricus Horstius successit, ut cum vel maxime omnia in saeculo in praecipis ferri viderentur, Benedictinus passim Vigor Virorque se proderet, & nobilissima quavis Canobia, juventute Aquila renovari viderentur.

*IESU CHRISTI ANNUS. M.D.XIII.
Sancti Patris Benedicti. M.XXXIII.*

*Cisterciensium
fer-
vor.*

Fervorem hunc Nigrorum, amulata candidissima Ordinis nostri Reformatio, Cisterciensium in eodem Regno Hispaniae Congregatio, quae saeculum superius novo exortu sub annum Christi millesimum quadringentesimum quintum & viceesimum illustraverat, a Monte Syon cognominata, recentibus sub hunc ipsum annum flammis reaccensa, etsi nunquam non splendide arsisset, pia tamen & laudabili amulatione nunc flagrantior, germana Nigrorum, magna BENEDECTI parentis gratulatione, sancto Zelo cum germana contendit, pulchro certamine, cum vinceret utraque, neutra vinceretur. Juvat ex Henriquezio pauca afferre, quam studuerint olim, studeantque hodie, sanctae hujus Reformationis filij acurate sanctissimi sui Patriarchae Benedicti Regulam observare. In Monasterijs, inquit, multa cum Reformatione vivunt, semper silentium servant (NB) unum solum in hebdomade habent diem, quo liberè loqui licet post refectioem, & in campos ad deambulandum exire. Quod tamen nunquam in Quadragesima vel Adventu conceditur, tunc enim temporis continua mortificatione & poenitentia se exercent. Vestiti & cincti, juxta Regulam, dormiunt, nec Caligas exuunt. Eorum jejunia sunt frequentia & assidue mortificationes & disciplinae, quibus passiones domant. A sanctae Cru-

*Modus vi-
vendi san-
ctissimi*

cis Festo, quod in Septembrem incidit, usque ad Pascha Ordinis jejunia observant, nec canant, nisi Dominicis diebus, quando ova eis dantur, nam semper per annum in coena carnibus abstinent, & ter solummodo in septimana carne vescuntur: idque ideo permillum, quod difficulter pisces in Castellae provincijs reperiantur. Clausura eorum notatu digna, nam semel tantum in triennio Monasterio exire licet: dumque ibi sunt, cubiculis exire & per domum vagari vetatur, nisi eundo ad Chorum. Quotidie labore manuum exercentur, vel fodiendo hortum, vel lapides ad aedificia portando, vel alijs laboribus & exercitijs se occupando: dumque operantur, omnes simul capitibus tectis laborant, nec verbum quidem proferentes, ita ut solum instrumentorum strepitus, & ne verbum quidem inter homines audiat. Idque non parum admirationis, eorum Monasteria visitantibus adfert, quod ratione habita recollectionis, & silentij ibi servati, videantur intra illos muros clausi, non homines vivi, sed corpora mortua. Et sanè sic se res habet: jam enim rebus humanis mortui sunt, quasi in mundo non viverent, sed in desertis his sepulti jacerent. Hospites singulari humanitate recipiunt, secundum Regulam, & post orationem in templo, habitam, omnia necessaria in domo Hospitum, liberaliter praebent. In qua hospites una comedunt, & religiosè tractantur, nullo tamen in cibis permisso excessu, nec profano colloquio in congressu. Potius Hospites multum aedificantur, dum humanitatem, charitatem, modestiam, & virtutem, quae excipiuntur, animadvertunt. Si hospites fuerint Religiosi, in Refectorio aliquando comedunt, & tanquam veri fratres tractantur. Nec propter strictam, quam profitentur clausuram, proximorum utilitati consulere desistunt, sed magna sollicitudine populù docere student virtutis semitam, & a vitijs & peccatis avocare, quibus se implicare solent, qui mundum amant, ejusque vanitates & delicias sectantur. Hac de causa, ex solitudinibus, quibus clauduntur, profecti in civitates & vicinos, amore Divino accensi, Verbum Dei annunciant, populi confessiones audiunt, sanctisque admonitionibus, &

*Exercitia
quotidiana.*

*Hospitalitas
Benedictina.*

*Clausura
strictior.*

*Fructus
Contemplationis.*

gra-